

EMBOLICA QUE FA FORT!

El llit se li mou!

-Un terratrèmol-crida la Marta.
Esverada, encén el llum i topa de
nassos amb una senyora tota
mudada i més aviat refeta que fa
tentines sobre el seu llit i li TREPITJA la
vànova! La Marta es pessiga la punta
del nas: està desperta.

-Però d'on ha sortit, vostè?

-Del conte.

Res més. Es veu que és una senyora
de poques paraules.

La Marta es mira el conte. Al lloc on
hi havia la fada, ara només hi
queden herbetes aixafades. Es
queda una estona encantada. Per fi,
reacciona.

-Però baixi, baixi, si us plau, que em rebrega la vànova!

La fada baixa.

La Marta se la mira de cap a peus: sembla una senyora normal,
però una mica estrafolària. Està massa refeta i té la cara de iaia.

La Marta no té pèls a la llengua:

-Trobo que, per ser una fada, va bastant carraca, vostè.

Carraca. Li havia dit carraca! -Nena, no ets una mica descarada?

Que no veus que tinc molts anys, jo?

-És que em pensava que les fades no tenien aquesta mena de
problemes...

-Doncs, sí, maca, també ens fem velles...

M. Àngels BOGUNYA (adaptació)

MARCA LA RESPOSTA CORRECTA

- **Per quina raó es pensa la Marta que se li mou el llit?**

Es pensa que les passes d'un gegant fan trontollar el terra.

Creu que és un volcà que ha entrat en erupció

Es pensa que és un terratrèmol.

- **Per què es pessiga la punta del nas, la Marta?**

Per saber si aguanta prou bé el dolor.

Perquè fa estona que hi té picor.

Per comprovar si està desperta.

- **Què hi ha al conte al lloc on abans hi havia la fada?**

Un coixí aixafat.

Unes herbetes aixafades.

Una fulla d'arbre aixafada.

- **Què pensava la Marta sobre les fades?**

Que podien volar tranquil·lament.

Que sempre estaven alegres.

Que mai no envellien.

Relaciona paraules del text amb el significat corresponent.

esverada

rebrega

vànova

estrafolària

carraca

cobrellit

Estranya, que pot fer riure o
pot semblar ridícula.

Persona que es mou
lentament o amb dificultat.

arruga

alarmada, esglaiada